Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

За будівельні кадри

Виходить з 1962 р.

№ 12 (944)

ЧЕТВЕР

31

БЕРЕЗНЯ

1988 р.

Ціна 1 коп.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ
КИЇВСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНОГО ІНСТИТУТУ

Пленум райкому партії

26 березня відбувся пленум Залізничного райкому Компартії України. Основне питання, яке розглядалося на ньому, — «Про завдання районної партійної організації по реалізації постанови ЦК КПРС: «Про роботу Київської міської партійної організації по виконанню рішень XXVII з'їзду КПРС».

З доповіддю виступив перший секретар райкому партії М. О. Горовенко. В обговоренні доповіді разом з іншими учасниками пленуму взяв участь і ректор нашого інституту, професор А. М. Тугай.

Пленум затвердив комплексні заходи по реалізації вимог постанови ЦК КПРС «Про роботу Київської міської партійної організації по виконанню рішень XXVII з'їзду КПРС».

СЛОВО ПРО ТОВАРИША

Ювілей вченого

Сучасний етап перебудови вищої школи відчуває потребу в керівниках, які були б беззавітно віддані справі науки, мали характер лідера, здатного захопити молодь, відрізнялися нестандартністю мислення. І нам здається, що такою людиною є завідуючий кафедрою теоретичної механіки, доктор технічних наук, професор Валерій Іванович Гуляєв.

Все творче життя В. І. Гуляєва пов'язане з Київським інженерно-будівельним інститутом — тут він пройшов шлях від аспіранта кафедри будівельної механіки до доктора технічних наук. Працює у вузі з 1963 року. Був старшим науковим співробітником Проблемної науково-дослідної лабораторії тонкостінних просторових конструкцій і ось уже 10 років очолює кафедру теоретичної механіки.

Професор В. І. Гуляєв є провідним спеціалістом в галузі розв'язання нелінійних завдань теорії оболонок, вивчення коливань систем твердих і деформуємих тіл, оптимального управління механічними системами в полях сил інерції і гравітації. Праці В. І. Гуляєва знають як в нашій країні, так і за кордоном. Ним створено наукову школу. Нині вже опубліковано 3 монографії та близько 150 наукових праць. Двадцять два учня Валерія Івановича успішно захистили кандидатські дисертації, під його керівництвом готуються 3 докторські дисертації.

Багато з підготовлених ним висококваліфікованих спеціалістів працюють в нашому інституті, а 9 кандидатів технічних наук підготовлено професором Гуляєвим для дружніх країн.

Своєю активною діяльністю, працелюбством, чуйністю, а також і високою вимогливістю передусім до себе, а потім до інших, Валерій Іванович здобув глибоку повагу співробітників і аспірантів нашої кафедри. Під його керівництвом колектив кафедри систематично займає ведучі місця в інституті за підсумками соціалістичного змагання. Особливо помітна роль завідуючого кафедрою в організації наукової і учбово-методичної роботи. Під керівництвом професора В. І. Гуляєва виконується робота як з держбюджетної, так і госпдоговірної тематики. Економічна ефективність наукової роботи проявляється щорічно в сотнях тисяч карбованців, наукових винаходах.

В. І. Гуляєв приділяє велику увагу удосконаленню лекторської майстерності, наукової обґрунтованості, виразності, глибині своїх лекцій. Кращі з його студентів стають аспірантами, а потім і співробітниками кафедри.

Професор В. І. Гуляєв бере активну участь в громадському житті інституту, є членом парткому, очолює вузівську секцію товариства «Знання». Його нагороджено грамотами, медалями, неодноразово було представлено на дошку Пошани як переможця у соцзмаганні.

Напередодні ювілею — 50-річчя з дня народження і 25-річчя наукової, учбової і громадської роботи колектив кафедри теоретичної механіки бажає Валерію Івановичу доброго здоров'я, щастя, успіхів в справі вихування і підготовки молодих спеціалістів, нових творчих звершень.

За дорученням кафедри

А. КУЗНЄЦОВ, парторг,
Н. ПУЧКОВА, профорг.

ПЕРЕМОЖЦІ

За підсумками Всесоюзного соціалістичного змагання колективів цих учбових закладів системи Мінвузу СРСР за успішне виконання Державного плану економічного і соціального розвитку СРСР на 1987 рік Київський інженерно-будівельний інститут виборов II місце. Наш інститут нагороджено Почесною грамотою Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР і Центрального комітету профспілок працівників освіти, вищої школи і наукових закладів та другою грошовою премією.

СТОРІНКИ ВІТЧИЗНЯНОЇ КУЛЬТУРИ

100-річчя ОРКЕСТРУ

Днями виповнилося 100 років з дня першого виступу оркестру російських народних інструментів під керівництвом Василя Васильовича Андреєва. В. В. Андреєв (1861—1918) — російський музикант, виконавець-віртуоз на балалайці, композитор, засновник і диригент першого російського оркестру народних інструментів. Ним написано близько 40 творів для російських народних інструментів і балалайки.

20 березня 1888 року петербурзька публіка була зворушена й скорена виступом восьми елегантно одягнених балалаєчників, неповторним колоритом звучання їх інструментів. За ідеєю В. Андреєва була створена і удосконалена балалайка та її оркестрові різновиди— прима, альт, бас та найбільша — балалайка-контрабас. В цьому допомагав «балалаєчний Страдіварі» — майстер С. І. Налімов.

Численні учні В. Андреєва стають виконавцями оркестру, що гастролює по містах Росії, Америки, Канади, Франції, Англії. Виступи проходять з великим успіхом; англійська «Таймс» в 1909 р. писала: «оркестр народних інструментів Андреєва по праву може зайняти перше місце серед подібних оркестрів світу».

З 1891 року В. Андреєв організовує оркестри у військових частинах, курси гри для вчителів сільських шкіл і цим несе в народ професійну музичну культуру.

В 1917 р. незадовго до смерті, В. Андреєв дарує свою концертну балалайку улюбленому учневі й талановитому музиканту оркестру Миколі Тимофійовичу Успенському. З нею М. Успенський пройшов фронтові дороги громадянської війни в рядах Червоної Армії, концертував по Японії, Китаю, містах Сибіру й Далекого Сходу, віртуозно виконуючи як народну, так і класичну музику. З 1931 р. живе в Ленінграді, виступає з бригадою відомої співачки Ольги Ковальової. Останній рік його життя пройшов у блокадному Ленінграді, де він з концертною оригадою виступав перед воїнами Радянської Армії на передових рубежах оборони міста. В січні 1942 р. при переході через Неву вся концертна бригада загинула від прямого попадання снаряду.

Щойно закінчилася декада народної музики, присвячена 100-річчю російського народного оркестру ім. В. А. Андреєва. На заключному концерті всі присутні зворушливо вшанували пам'ять загиблих артистів андріївського оркестру.

Г. ПОПЛАВСЬКА.

ТВОРЧИЙ ДОРОБОК

На архітектурному факультеті розгорнуто виставку творів заслуженого художника УРСР, професора кафедри малюнку і живопису О. А. Горбенка, присвячену 70-річчю Радянської Армії і Військово-Морського Флоту СРСР.

На ній представлено близько 100 робіт живопису і графіки. Це частина портретної галереї героїв Великої Вітчизняної війни і праці, героїв підпільної діяльності і партизанського руху на Україні під час війни, знатних робітників і хліборобів, видатних діячів науки і культури, радянських космонавтів.

Особливе місце в експозиції займають портретні малюнки воїнів—учасників Великої Вітчизняної війни, що були виконані на фронті, коли художник воював в 90-ій Червонопрапорній ордена Суворова Ропшинській стрілковій дивізії. З нею він пройшов від Ленінграду до Берліну.

Закінчивши Київський художній інститут в 1950 році, О. А. Горбенко і сьогодні успішно поєднує плодотворну творчу працю і педагогічну діяльність. Результатом педагогічної роботи став учбовий посібник «Акварельний живопис для архітекторів». Зараз О. А. Горбенко працює над другим виданням книги, що доповнюється текстом та ілюстративним матеріалом.

На полях і фермах колгоспів художник створював портретну галерею Героїв Соціалістичної Праці для музеїв Магдалинівки, Верхньодніпровська, Прилук. В цехах заводів, в клініках, лабораторіях вчених, кафедрах вузів він пише з натури видатних діячів науки і культури. Серед них портрет народного поета Абхазії Дм. Гуліа, генерального конструктора С. П. Корольова, авіаконструктора О. К. Антонова, хірурга Є. Т. Скляренка, президента академії архітектури В. І. Заболотного і ін.

Вже близько 30 років О. А. Горбенко в Зоряному містечку створює галерею портретів космонавтів, картини, присвячені радянській космонавтиці: триптих «Незабутнє», «Зустріч космонавта П. Р. Поповича в Києві», «Вихід в космос», «Центр підготовки космонавтів» і ін.

До 30-річчя Радянської космонавтики, на прохання Федерації космонавтики СРСР, О. А. Горбенко бере участь в створенні портретної галереї ветеранів космодрому Байконур.

В нашому місті автор виставки пише портрети героїв підпільної діяльності і партизанського руху на Україні в роки війни: двічі Героя Радянського Союзу О. Ф. Федорова, двічі Героя Радянського Союзу С. А. Ковпака, секретаря нелегального ЦК КП(б)У Д. С. Коротченка і ін.

Творча діяльність О. А. Горбенка широко відома по його персональних виставках в Москві, Ленінграді, Києві, Алма-Аті, Сухумі, Дніпродзержинську і інших містах, а також його участі в міських, республіканських, всесоюзних художніх виставках. Твори його представлені в експозиції музеїв країни.

О. ХОРХОТ,
заслужений архітектор УРСР, доктор архітектури,
В. ЄЖОВ,
доктор архітектури.

ИНТЕРНАЦИОНАЛЬНАЯ СТРАНИЦА № 2 (51)

Среди первых выпускников института 1988 года — четырнадцать молодых архитекторов из разных стран мира. Недавно им в торжественной обстановке были вручены дипломы магистров. Пройдет немного времени и молодые зодчие, которые разъезжаются в эти дни, приступят к самостоятельной работе в Танзании и Ливане, Сирии и Руанде, Иордании и Марокко, Ираке и Гане, на Мадагаскаре... Пожелаем им и их советским однокурсникам успехов в творчестве на благо своего народа.

Наш корреспондент попросил зарубежных выпускников ответить на следующие вопросы:

1. Часто ли вы вспоминаете свой первый год в Советском Союзе? Ваше самое яркое впечатление о подготовительном факультете?

2. Какие события студенческой жизни для вас наиболее памятны? С чем они были связаны?

3. Как тема дипломного проекта связана с потребностями Вашей страны? Как Вы думаете применять знания, полученные в СССР, на родине?

4. Каким Вы видите себя через 10 лет?

5. Ваше становление как специалиста, как личности проходило в интернациональной семье. Среди Ваших знакомых — не только советские люди, но и представители разных стран мира. О ком Вы будете часто вспоминать? Почему? С кем хотели бы поддерживать связь?

Нажиб Аль-Амир (Сирия):

ПАМЯТНА ПЕРВАЯ ПЯТЕРКА

1. Я часто вспоминаю свой первый год в Киеве. Тогда казалось, что 6 лет в СРСР — большой срок, и он никогда не кончится. Особое место в моих воспоминаниях занимают первые три дня в Москве, потому что тогда очень хотелось домой. А сейчас время летит и домой уже не тянет.

2. Наиболее памятное событие в моей студенческой жизни — первая пятерка в учебе по проектированию (это основной учебный предмет на архитектурном факультете, как говорят, «наш хлеб»). Это было на первом курсе. Мы тогда думали, что для иностранного студента такая высокая оценка — просто мечта, потому, что он (иностранец), хуже рисует т. к. плохо подготовлен для учебы на факультете. Я тогда понял, что получить хорошую оценку, т. е. хорошие знания — довольно просто. Для этого надо иметь желание и серьезно относиться к делу, которому мы посвящаем нашу жизнь! И это событие придало мне уверенности в себе и усилило желание учиться.

3. Тема дипломного проекта — «Жилой район в городе Дамаске» — очень актуальная для нашей страны, потому что проблема жилья у нас стоит очень остро. Безудержный рост столицы заставляет искать более эффективные пути, и мы вынуждены, как мне кажется, комплексно решать проблему обеспечения населения жильем. С такой позиции я и подходил к своей работе над проектом. Конечно, я хочу применять свои знания на родине, но зная, что 63% молодежи (по данным ООН за 1987 г.) не имеют работы, остается ответить на вопрос, как эти знания применять!

4. Через 10 лет я буду или хорошим архитектором, или архитектурой заниматься не буду.

5. Самое прекрасное в моей жизни в СССР — это интернациональные отношения. Я уверен, что знакомство между представителями разных народов — отличный вклад в главное дело — сохранение мира на нашей прекрасной планете.

Я буду часто вспоминать своих преподавателей, друзей, соседей по комнате в общежитии. И я бы хотел поддерживать связь с советскими друзьями — насколько это будет возможно.

Петер МАТЕСО (Танзания):

НЕЛЬЗЯ ЗАБЫТЬ КИСИ

1. Вспоминаю свой первый год в Советском Союзе, особенно — первый день, когда я прилетел в Москву и все было для меня новое. Люди новые, быстрые очень, толще африканцев. Все дороги, улицы широкие и много высотных домов. Только одно мне не понравилось — хотел я говорить со всеми, но не знал русского языка! Но потом, постепенно начал я понимать несколько слов и говорю сейчас себе: «Как дорого знать язык и понимать друг друга. Ведь язык — это главная связь между народами».

2. Мне кажется, что три события были самыми памятными в моей студенческой жизни. Первое, когда я поступил на архитектурный факультет, в душе еще долго колебался — стать архитектором или инженером. И очень долго думал, но не знал, как поступить! Через год, когда я успешно закончил первый курс, решение принял однозначное — оставаться на архитектурном факультете. Второе. Четыре года я не мог поехать на родину и увидеть родителей. Когда в 1984 году такая возможность представилась, я был очень рад. Вспоминаю, как меня встречали на родине — это была большая радость для всех нас. И третье. Когда я защищал свой дипломный проект, я был в восторге. Это был пик моих переживаний. Я не знал, как вести себя. Вспоминая все прошлое, все трудоемкие работы, трудности учебной жизни, я видел это все как мимолетные мгновения.

3. Тема моего дипломного проекта очень актуальна, потому, что существующее положение нашей столицы именно архитекторам не позволяет закрыть глаза. Нуждаются в реконструкции и совершенствовании системы общественных центров города. Мой проект «Культурно-торговый центр города Дар-эс-Салам» соответствует требованию о создании единого и современного центра такого рода в центральной части города.

Все знания, полученные мною в советском вузе, составляют часть совокупности богатства моей страны, цель которого — делать все возможное для подъема социально - экономического уровня страны.

4. Мне очень трудно предсказать свое будущее. Может быть, через 10 лет я буду отцом маленького мальчика или девочки. Надеюсь, что за 10 лет возможно сделать что-то важное для людей, ибо людям всегда нужно помогать.

5. Очень хотелось вспомнить всех, ибо в душе я люблю всех моих знакомых — друзей, преподавателей. Возможно, поэтому мне будет трудно иметь связь со всеми. Но приложив старания, думаю о возможности поддерживать добрые отношения со всеми иностранными студентами, которые учились вместе со мной, с которыми мы вместе поступили на подготовительный факультет и прожили рядом шесть с половиной лет. Мы учились вместе, жили в одном общежитии и понимаем друг друга глубже, чем кто-либо.

Конечно, КИСИ — крупный международный институт. Нам нельзя его забыть, в нем работает много добрых людей. Я надеюсь иметь связь с институтом, чтобы знать о его успехах. И хочу, чтобы он тоже знал о моих успехах.

Мугенга Эммануэль (Руанда):

ДОКАЖУ ДЕЛОМ

1. Первый год в Советском Союзе вспоминаю часто, потому что на подготовительном факультете для меня открылась новая жизнь, новый язык, новый народ. Чувствовал трудолюбие преподавателей, видел, как они помогают нам во всем.

2. Наиболее памятное событие — дружба, потому что сейчас у меня много друзей из разных стран, в том числе — советских людей. Бескорыстная помощь преподавателей. Я никогда не забуду первую преподавательницу Д. Г. Симоненко, которая научила меня первым русским буквам, и В. В. Колесникова — руководителя дипломного проекта, который приходил на помощь в трудные минуты.

3. Думаю, что моя страна не будет жалеть, что я учился в СССР, а наоборот — будет рада, потому, что я делом смогу доказать, чему я научился в Советском Союзе. Тема дипломного проекта, конечно, была связана с потребностями моей родины, с проблемами здравоохранения.

4. Трудно предсказать заранее, каким я буду через 10 лет. Время покажет, но думаю, что все будет хорошо.

5. Ответ на этот вопрос связан с первым. Но больше всего я буду вспоминать моего однокурсника из Ганы Эрнеста Атуквайя Арма. Он был моим лучшим другом все эти годы. И, конечно, никогда не забуду профессора М. Ф. Евстифеева, доцента В. В. Колесникова и многих других, которые так много сделали в моем становлении как личности и как специалиста.

Хотел бы поддерживать связь и добрые отношения со всеми, кто помогал мне морально и физически.

Ленинград... Чудо-город!

Сколько красоты в нем, сколько очарования! Для того, чтобы писать о Ленинграде, надо быть поэтом. Поэтому мне не так просто рассказать об этом городе.

Ленинград встретил нас хорошей погодой, нам повезло — было —2—+4°С.

За время отдыха мы побывали на нескольких экскурсиях. Легендарная «Аврора» — крейсер революции, Пискаревское мемориальное кладбище, где похоронены сотни тысяч ленинградцев — защитников и жителей блокадного Ленинграда...

Мы посетили места, связанные с именем А. С. Пушкина, были на месте, где состоялась дуэль поэта.

Но самой удивительной экскурсией была экскурсия в Эрмитаж. Сколько красоты собрано в одном музее! Чудесный дворец, там абсолютно все прекрасно, каждая деталь, от пола и до потолка! Никогда в жизни не получал я такого удовольствия, как в Эрмитаже.

Мы были также в Петропавловской крепости, где по традиции, точно в 12.00 стреляет пушка и с башни собора звучит мелодия советского Гимна.

Наша группа жила в хорошей гостинице «Прибалтийская».

Мои последние слова — слова благодарности за прекрасный отдых в Ленинграде—Петрограде— Петербурге. В моей памяти эти дни будут жить вечно.

Эльмер Родригес, (ПЕРУ), студент архитектурного факультета.

Фото аспиранта Джавдата Гусуса (Иордания).

В этом учебном году на подготовительном факультете возобновил работу клуб интересных встреч (КИВ).

— Одна из главных задач клуба, — говорит его руководитель, преподаватель кафедры русского языка Л. В. Житенева, — ознакомление иностранных учащихся, впервые приехавших в СССР, с советской действительностью, встречи с советскими людьми.

На снимке: члены клуба факультета и стипендиаты Союза советских обществ дружбы на встрече с активистами Украинского общества дружбы и культурной связи с зарубежными странами.

Страницу подготовила ст. преподаватель кафедры русского языка № 1 А. Онкович.

Редактор О. ПРИМАК.

«За строительные кадры», орган парткома, ректората, профкома, комитета комсомола Киевского ордена Трудового Красного Знамени инженерно-строительного института
Издается на украинском языке раз в неделю. Печать высокая. Объем и полоса формата 0,5 печатного листа. Комната 346. Тел. 272-95-35.
Тираж 1000 экз. Киевская городская типография № 2. Зам. 578.